

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tadeusz Strzyż	
Protokolant: st. sekr. sądowy Edyta Rak	

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko S. P., A. P. (1), A. P. (2) i A. P. (3)

o ochronę własności

na skutek:

- zażalenia pozwanych A. P. (2) i A. P. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 8 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 260/11,

- zażalenia pozwanej S. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 20 marca 2013 r., sygn. akt I C 260/11

postanawia:

oddalić oba zażalenia.

UZASADNIENIE

I. Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2013 r. (k. 163) Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanych A. P. (1), A. P. (2) i A. P. (3) o ustanowienie dla nich adwokata z urzędu.

Sąd Rejonowy powołał art. 117 kpc i dokonując szczegółowej analizy oświadczeń majątkowych złożonych przez pozwanych wywiódł, że pozwani mogą – bez uszczerbku

w swoim utrzymaniu – ponieść koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika jak też, że nie istnieje „potrzeba” (art. 117 § 5 kpc) ustanowienia dla nich pełnomocnika z urzędu.

Powyższe postanowienie zaskarżyli zażaleniem (k. 167) pozwani A. P. (1) i A. P. (2) wnosząc o jego zmianę i ustanowienie adwokata z urzędu. Pozwani zarzucili, że sprawa jest skomplikowana, a oni nie znają procedur prawnych i nie wiedzą jak się bronić.

Zażalenie to nie jest uzasadnione, Sąd Okręgowy w całości akceptuje stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Słusznie uznał Sąd Rejonowy, że pozwani nie wykazali, aby ich sytuacja rodzinna i materialna uniemożliwiała im poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku

w utrzymaniu swoim i rodziny. Pozwani są rodziną, prowadzą wspólne gospodarstwo domowe i utrzymują się z wynagrodzeń za pracę A. P. (3) i A. P. (2) w łącznej kwocie około 3.000 zł miesięcznie. Mają więc możliwości poniesienia wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego w niniejszej sprawie.

W sprawie nie występuje też obiektywna potrzeba ustanowienia dla pozwanych adwokata z urzędu. Pozwani rzeczywiście nie mają trudności z jasnym i logicznym redagowaniem pism procesowych oraz zajęciem i wyrażeniem stanowiska w sprawie (oboje mają – k. 159 – wykształcenie średnie ogólnokształcące), a sama sprawa nie jest skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym.

Z powyższych względów zażalenie pozwanych oddalono na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.

II. Postanowieniem z dnia 20 marca 2013 r. (k. 195) Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanej S. P. o zwolnienie z opłaty od apelacji.

Sąd Rejonowy przywołał art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i wywiódł – analizując sytuację rodzinną oraz materialną pozwanej, - że z uwagi na nieznaczną wysokość opłaty od apelacji (150 zł) pozwana jest w stanie ją uiścić bez uszczerbku w swoim koniecznym utrzymaniu.

Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem pozwana S. P. zarzucając naruszenie art. 102 u.k.s.c. i art. 233 § 1 kpc przez błędną ocenę jej sytuacji rodzinnej i materialnej. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zwolnienie jej z opłaty od apelacji w całości.

Zażalenie pozwanej nie jest uzasadnione.

Jest poza sporem, że pozwana wraz z mężem (oboje są emerytami) utrzymują się z comiesięcznych świadczeń w wysokości około 3.000 zł. Dlatego też słusznie uznał Sąd Rejonowy, że nawet przy uwzględnieniu wydatków związanych z utrzymaniem pozwanej i jej męża (są one wyszczególnione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a zażalenie ich nie kwestionuje) sytuacja finansowa pozwanej nie jest na tyle zła, aby uzasadniała zwolnienie z opłaty od apelacji w kwocie 150 zł. Pozwana ma stabilną sytuację finansową, która umożliwia jej uiszczenie opłaty od apelacji w niniejszej sprawie.

Dlatego też zażalenie oddalono na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.